

In het 'gebed van de week' tijdens de veertigdagentijd laten we ons elke week leiden door de eerste lezing uit de liturgie van de zondag van die week.

De eerste lezingen van de zondagen in de veertigdagentijd van het jaar B staan stil bij het verbond tussen God en de mensen.

Een verbond dat de trouw van God met de mens inhoudt (1^e, 2^e, 4^e zondag)

Een verbond dat de trouw van de mens met God inhoudt (2^e, 3^e zondag)

Een verbond ook dat vooral vanuit het hart beleefd moet worden (5^e zondag)

Een verbond dat de dienaar van God met zijn leven zal bezegelen (6^e zondag)

Op de tweede zondag van de veertigdagentijd - samen macht herverdelen - moet Abraham leren loslaten. Eerst zijn vaderhuis en zijn familie toen hij wegtrok. Nu het veiligstellen van zijn toekomst met zijn enige zoon als opvolger. Door onzekerheid heen leert Abraham vertrouwen dat leven en toekomst mogelijk zijn zonder machtsuitoefening. Voor Jezus betekent dit leren het koningschap uit handen geven en dienaar van mensen worden. Leven zoals Jezus betekent macht uit handen geven, naaste worden van mensen en vooral dienaar van het leven.

IBRAHIM - ABRAHAM

Het offer van Abraham

Niet langer mensenoffers voor welke god dan ook.

Genesis 22, 1-2. 9a.10-13. 15-18

Ook de mens blijkt trouw:

Abraham gaat in op de onmenselijk moeilijke vraag van God.

Abraham heeft maar één zoon.

Hij is bereid om die te offeren, als God hem dat vraagt.

Het verhaal van het offer van Abraham roept bij veel mensen afkeer en vragen op. Hoe kan het dat de God van Abraham lijkt te verlangen dat hij zijn zoon zou offeren? Wanneer we het verhaal echter terugplaatsen in zijn context dan zien we dat het verhaal vooral een uitdrukking is van het besef dat mensenoffers - die in sommige van de toen omringende culturen gebruikelijk waren - niet zijn wat God wil.

Waarom komt Abraham ertoe zijn zoon mee te nemen als offer? Is het omdat hij al nadenkt over de beloning die God hem aan het einde van het verhaal zal geven? Is hij bereid daarvoor zijn zoon op te offeren? Of is het omdat hij diep vanbinnen weet dat God dit niet van hem zal verlangen? Kan hij niet geloven in een God die zoiets van de mens verlangt?

In wie stellen wij ons vertrouwen? Voor wie zijn wij het vertrouwen waard?

Eveline Coussement

In die dagen gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tot hem: 'Abraham.' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.' Hij zei: 'Ga met Isaak, uw enige zoon, die gij liefhebt, naar het land van de Moria en draag hem daar op de berg die ik u zal aanwijzen als brandoffer op.' Toen zij de plaats bereikt hadden die God hen had aangewezen bouwde Abraham daar een altaar, stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, boven op het hout. Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon de keel af te snijden, riep de engel van de Heer hem van uit de hemel toe: 'Abraham, Abraham!' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.' Hij zei: 'Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat gij God vreest want gij hebt mij uw enige Zoon niet willen onthouden.' Abraham keek om zich heen en bemerkte een ram, die met zijn horens in het struikgewas vastzat. Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op, in plaats van zijn zoon. Toen riep de engel van de Heer voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham en zei: 'Bij mijzelf heb ik gezworen - spreekt de Heer - omdat gij dit gedaan hebt en Mij uw eigen zoon niet hebt onthouden, daarom zal Ik u overvloedig zegenen en uw nakomelingen talrijker maken dan de sterren aan de hemel en de zandkorrels op het strand van de zee. Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten. Door uw nakomelingen komt zegen over alle volken van de aarde omdat gij naar Mij hebt geluisterd.'

Genesis 22, 1-2. 9a.10-13. 15-18

Liefdevolle God,

In zijn bereidheid om Isaak te offeren,
heb je gezien hoe groot Abrahams liefde is voor jou.

Op het moment dat Abraham jou zijn zoon wilde geven,
sprak je een woord van bevrijding.

Even verrassend vreugdevol als een ram in het struikgewas,
wil je ook ons de hand reiken.

We vragen je:
kom in **de wondere ruimte** van ons bestaan.
Spreek ons aan bij onze naam
wanneer we het moeilijk hebben.

Kom ons nabij
wanneer we twifelen of onzeker zijn
en maak ons alert voor het onverwachte
dat spreekt van jouw zorg voor elk van ons.

Amen.

Birger Dassonneville

Abraham is voor vier geloofsgroepen een sleutelfiguur, een verbindingsfiguur: voor Joden, Arabieren, Moslims en Christenen. Abraham is de eerste persoon die in de Bijbel als een historische figuur wordt voorgesteld. Maar Abraham was een nomade: in wezen dus gemaakt om zich niet vast te verankeren in nu en/of gisteren, maar om steeds weer verder te trekken, de veranderende toekomst tegemoet. Abraham moest zijn verleden loslaten -anders leren vasthouden-; telkens nieuw en opnieuw.

Interreligieus bidden in een katholieke dialogeschool.

Een voorganger in gebed kan nadat het Jezusgebed ('het Onzevader') werd gebeden, de aanwezige moslimleerlingen uitnodigen om hun gebed te bidden dat ook wel eens 'het Onze Vader van de Koran' wordt genoemd. Het eerste hoofdstuk van de Koran, 'Sura Al Fatihah' of 'De Opening' wordt ook wel eens 'het Onze Vader van de Islam' genoemd. Moslims bidden vijf maal per dag en herhalen dit gebed gedurende die 5 cycli minstens 17 keer op een dag.

"In de naam van God, de erbarmen, de barmhartige. Lof zij God, de Heer van de wereldebewoners, de erbarmen, de barmhartige, de heerser op de oordeelsdag. U dienen wij en U vragen wij om hulp. Leid ons op de juiste weg, de weg van hen aan wie U genade geschonken hebt, op wie geen toorn rust en die niet dwalen."
(Koran 1:1-7)

De handen van Abraham en Isaak.

brandglasraam Taizé

We zien de handen van Abraham en zijn zoon Isaak.
Twee handen als de twee helften van het verbond en
daartussen het kind geborgen.

Eén hand van Abraham toont een zendend gebaar.
Wij zenden kinderen en jongeren naar hun toekomst.
Loslaten... Ga maar, ik vertrouw erop dat je klaar
bent voor je toekomst. Ik zend je. Ik laat je los. Ik
vertrouw jou toe -met de verandering die je
geworden bent- aan de toekomst.
Eén hand van Abraham laat voelen: wat er ook
gebeurt, ik ben er voor jou! Je mag altijd op mij
vertrouwen. Ik zal mij altijd aan jou verbinden.

Eén hand van Isaak toont het verlangen om
verbonden te blijven. Dankbaarheid ook om de steun
die hij krijgt. Hopen dat er altijd iemand zal zijn op
wie Isaak kan vertrouwen.
De andere hand van Isaak toont een zelfzeker
gebaar van zelfstandigheid. Jij hebt het mij geleerd.
Ik kan het: ik zie het, ik ervaar het: mijn eigen weg.

Wondere Ruimte!

In onze school, een katholieke dialogeschool, werken we aan de ruimte om te ontdekken wat er leeft in de wereld rondom ons. We leren deze wereld kennen, dichtbij en veraf. Samen dragen we verantwoordelijkheid voor Gods schepping, voor mens, dier en natuur.

Broederlijk Delen ondersteunt ons daarbij tijdens de Veertigdagentijd met educatieve materialen. Vanuit hun geloof in de 25%-revolutie bedachten ze het nieuwe project *System Change*: hoe kunnen we samen systemen veranderen opdat de wereld een betere plek wordt, een wondere ruimte met plaats voor iedereen?

Deze en andere methodieken van Broederlijk Delen vind je op www.scholen.broederlijkdelen.be/nl

Een jaarlijks cadeau,
veertig dagen wellness.

Herstel van harmonie,
met jezelf
met anderen,
met de natuur,
met God.

Een stilte-gebied afbakenen.

Ballast overboord gooien.
Gaan van 'teveel' naar 'genoeg'.
Mensen ontmoeten, uit Noord en Zuid.

Trekken -met Abraham-
naar goed land,
waar leven en toekomst is,
voor alle volkeren, onszelf inbegrepen.

En daar de belofte herhalen,
tweeduizend jaar oud:

*Ik beloof
mij ten allen tijde te verzetten
tegen kwaad en onrecht
om in vrijheid te leven
als volk van God.
bron: naar spoor Zes*

Ik geloof?!

In de Paaswake hernieuwen christenen hun geloof. We doen dit door de geloofsbelijdenis opnieuw te bevestigen. Woorden die christenen ook iedere zondagsviering uitspreken. Maar wat wil dat eigenlijk allemaal zeggen? Wat is de betekenis van de woorden die we uitspreken?

Met het project 'Ik geloof?!' willen we op een unieke manier naar Pasen toegroeien. In 8 kleine filmpjes verdiepen we ons in de tekst van de geloofsbelijdenis, tussen Aswoensdag en Pasen. Iedere zondag kan je een filmpje bekijken [op deze website](#), om deze tekst verder te begrijpen.

De uitgeschreven tekst voor de 2de zondag van de veertigdagentijd (25/2): 'Schepping' [tref je hier](#).

De enige droom
die waard is gedroomd te worden
is de droom
dat je echt zou leven terwijl je levend bent
en slechts dood zou zijn
wanneer je gestorven bent.

Dat je vreugde zoekt,
ook op de droevigste plaatsen,
en schoonheid nastreeft
tot in haar verste schuilhoeken.
Dat je nooit versimpelt
wat gecompliceerd is
of ingewikkeld maakt
wat eenvoudig is.

Dat je kracht respecteert,
maar nooit de macht.
En boven alles:
dat je leert goed te kijken,
probeert te begrijpen.

Dat je nooit zou wegstijgen en nooit,
nooit zou vergeten en nooit opgeven.
naar Arundhati Roy, Indische schrijfster-activiste